

484.

UCHWAŁA
PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lutego 1950 r.

w sprawie tymczasowego ustalenia i podziału funduszu
współzawodnictwa pracy na rok 1950.

Do czasu ustawowego unormowania sprawy funduszu współzawodnictwa pracy Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Celem popierania rozwoju współzawodnictwa pracy i nagradzania pracowników, wyróżniających się we współzawodnictwie, tworzy się w państwowych, samorządowych (komunalnych) i spółdzielczych przedsiębiorstwach fundusz współzawodnictwa pracy.

§ 2. Fundusz współzawodnictwa pracy wynosi 0,8% planowanego funduszu płac.

§ 3. Z funduszu współzawodnictwa pracy, ustalonego w § 2, przelewa się:

- a) 5% do dyspozycji Centralnej Rady Związków Zawodowych;
- b) 20% do dyspozycji Głównych Komitetów Współzawodnictwa Pracy;
- c) 75% do dyspozycji poszczególnych zakładów pracy.

§ 4. Kwota, wymieniona w § 3 pkt. a), dysponuje Centralna Rada Związków Zawodowych na następujące cele:

- 1) na nagrody pieniężne i rzeczowe dla pracowników w zakładach wyróżnionych we współzawodnictwie zakładowym, branżowym i t. p.;
- 2) na nagrody specjalne;
- 3) na akcję propagandową i organizacyjną.

§ 5. Kwota, wymieniona w § 3 pkt. b), dysponuje Główny Komitet Współzawodnictwa Pracy na podstawie preliminarzy, zatwierdzonych przez Centralną Radę Związków Zawodowych, na następujące cele:

1) 60% na nagrody dla wybitnie wyróżnionych zespołów i grup we współzawodnictwie zespołowym, grupowym i międzyzakładowym;

2) około 20% na nagrody dla pracowników wybitnie wyróżniających się we współzawodnictwie pracy;

3) do 20% na propagandę i organizację współzawodnictwa.

§ 6. Kwota, wymieniona w § 3 pkt. c), dysponuje Zakładowy Komitet Współzawodnictwa Pracy na podstawie preliminarzy, zatwierdzonych przez Główny Komitet Współzawodnictwa Pracy, na następujące cele:

1) 70% na nagrody dla wyróżnionych w indywidualnym i zespołowym współzawodnictwie pracy;

2) około 20% na nagrody specjalne, gotówkowe bądź rzeczowe dla wybitnie wyróżniających się we współzawodnictwie pracy indywidualnym lub zespołowym;

3) do 10% na propagandę i organizację współzawodnictwa pracy.

§ 7. Kwota, przewidziana w § 6 pkt. 1), powinna być wykorzystana w części wyrażającej stosunek liczbowy pracowników uczestniczących we współzawodnictwie indywidualnym i zespołowym do całości załogi. Kwoty niewykorzystane, pozostają do dyspozycji Głównego Komitetu Współzawodnictwa Pracy, który dysponuje nimi zgodnie z postanowieniami § 5.

§ 8. 1. Wysokość i ilość nagród w zakładzie pracy ustala Zakładowy Komitet Współzawodnictwa Pracy w porozumieniu z Dyrekcją Zakładu:

a) dla wyróżnionych we współzawodnictwie indywidualnym

nagrody w granicach:

I od 6.000 — 10.000 zł,

II od 3.000 — 6.000 zł,

III od 2.000 — 3.000 zł.

b) dla wyróżnionych we współzawodnictwie zespołowym, lub całości zespołu, do zużycowania wg uznania członków wyróżnionego zespołu.

2. Suma nagród w ramach współzawodnictwa indywidualnego i zespołowego w zakładzie nie może przekroczyć kwoty, przewidzianej w § 6 pkt. 1) i 2).

§ 9. Wypłata nagród w zakładzie powinna nastąpić niezwłocznie po ustaleniu i ogłoszeniu wyników współzawodnictwa pracy. Za gospodarowanie funduszem odpowiedzialne są Główne Komitety wzgl. Zakładowe Komitety Współzawodnictwa Pracy w ramach udzielonych im kompetencji.

§ 10. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Centralna Rada Związków Zawodowych unormują w drodze instrukcji sposób dokonywania wypłat oraz sprawozdawczość i kontrolę.

§ 11. Wykonanie uchwały zleca się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz poszczególnym ministrom.

§ 12. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczas wydane regulaminy i instrukcje odnoszące się do dysponowania funduszem współzawodnictwa pracy.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW H. Minc